

[Ministeren for skatter og afgifter]

problem for erhvervslivet er at få tilstrækkelig likviditet. Det var hr. Askjær Jørgensen inde på, og det var fru Aase Olesen inde på, og jeg synes, at disse bemærkninger er ganske overordentlig centrale.

Hvis vi følger forslagsstillernes forslag, betyder det simpelt hen, at vi begrænser likviditeten i erhvervslivet, den likviditet, der skal få hjulene til at snurre, den likviditet, der skal skaffe arbejdspladser. Det er det vigtige problem. Det er det centrale problem. Som bekendt står vi altid i folketinget over for at skulle vælge mellem to ubehagelige problemer, og vi skal ikke for at løse ét problem, som, bevares, er ubehageligt, men ikke så ubehageligt endda, skabe et helt andet problem for erhvervslivet. Det er begrundelsen for, at jeg må afvise anden del af forslaget.

Om den første del af lovforslaget, med skibene, er der jo blevet sagt mange ting, men også her forsøger man at fokusere på nogle ganske få misbrugstilfælde. I virkeligheden er vi her i konflikt med et fuldstændig centralt problem inden for skatteretten, nemlig globalprincippet, hvorefter enhver, der er fuldt skattepligtig i dette land, er skattepligtig på godt og ondt med alt, hvad han ejer, og hvad han tjener, hvad enten det er her i Danmark, eller det er i udlandet. Hvis vi skal bryde med dette afgørende princip, fordi der har fundet nogle ganske enkelte misbrug sted, som ingen rolle spiller i statsmaskineriet, gør vi ikke skattesystemet en tjeneste, så gør vi det mere indviklet.

Jeg understreger imidlertid, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at jeg bryder mig heller ikke om misbrug, men de skal bekæmpes på anden måde, ved en forenkling af skattesystemet og ikke ved, at man bliver ved med at lave undtagelse på undtagelse på undtagelse og give anledning til mere og mere spekulation.

Jens Thoft (SF):

Fru Aase Olesen spurgte mig, om jeg har undersøgt, om denne lov er imod EF-reglerne. Jeg vil gerne understrege, at SF endnu ikke er begyndt at forelægge alle vores lovforslag for EF-Kommissionen, før vi fremsætter dem. Vi tillader os fortsat at fremsætte lovforslag, og skulle de stride mod EFs regler – nu skal jeg passe på, ellers får jeg proble-

mer med formanden – rager det os en høstblomst.

Så siger skatte- og afgiftsministeren, at likviditeten i dette forslag er det centrale problem, likviditeten for virksomhederne. Men må jeg så ikke godt foreslå, at man i stedet for denne automatiske støtte til virksomhederne, som sker over investeringsfondslovgivningen, lader virksomhederne møde op nede på bistandskontoret og få udbetalt deres støtte efter ansøgning, så det kun er de virksomheder, der er i trang, som får den støtte, de skal have. Jeg synes, der så ville være tale om at bruge lovgivningen på samme måde, som vi bruger lovgivningen, når det drejer sig om små mennesker i dette samfund. De må pænt møde op med hatten i hånden, men når det drejer sig om virksomhederne, laver man lovgivningen sådan, at man mod at betale et mindre beløb ind kan få et endnu større beløb i sparet skat. Det er efter min mening ikke særlig socialt. Jeg synes, det ville være ganske udmærket, hvis konklusionen på dette blev, at virksomhederne også måtte møde op på bistandskontoret, hvis de syntes, de havde behov for hjælp, og så må vi afgøre, om vi synes, at der er tale om tilstrækkelig trang. Så var der da håb om, at man også skar ned dér en gang imellem. Nu er det jo sådan, at det kun er for almindelige mennesker, man skærer ned.

Problemet med alle disse mange skatteregler, som begunstiger erhvervslivet, er, at der er tale om en fuldstændig ustyret støtte, en støtte, som ikke, når det kommer til stykket, skaber flere arbejdspladser. Der har aldrig været lavet en eneste undersøgelse over, hvad forbedringer i skattereglerne betyder i form af flere arbejdspladser. Alligevel laver dette ting gang på gang yderligere lovgivning med det udtrykte formål, at der nu skal skabes flere arbejdspladser.

I SF er vi enige om, at der skal skabes flere arbejdspladser, men det var rart, om vi brugte støtten på en sådan måde, at vi var sikre på, at der kom nyttigt arbejde ud af det.

En anden ting er, at problemerne accelererer, fordi vi netop har vedtaget en udskrivningslov, som betyder, at det nu ikke længere er 20 pct. skatterabat, de velhavende får, nu er det sandelig 24 pct. Det betyder, at det vil være endnu mere fordelagtigt at benytte investeringsfonds.